

FELSŐMAGYARORSZÁGI HIRLAP

POLITIKAI UJSÁG

Megjelen minden szerdán és szombaton este.
Kéziratokat vissza nem adunk.
Szerkesztőség: Kazinczy-utca 2.
Kiadóhivatal: Landesmann Miksa és Társai.

FŐSZERKESZTŐ:
Dr. HOLLÓ ANDOR

Előfizetési ár:
Egész évre 10 korona, félévre 5 korona. Negyed évre 2 korona 50 fillér. Egyes szám ára 10 fillér.
Hirdetéseket a legutányosabb árban közölünk.

Ébredjünk.

Tollba mondta Matolai Etele.

Hetekkel, sőt talán hónapokkal ezelőtt megirtuk, hogy bármivel van kikövezve az ut, a melyen Tisza István az állam szekerét gördíti (mert a francia közmondás szerint a pokol utja is jó szándékkal van kiburkolva), lehetetlen, hogy az állam szekere a Tisza István vezetése alatt a lejtőn ne a veszély felé gördüljön. Ez immár napról-napra világosabb, Tisza István már oda vitte a dolgot, — nem a miénkét, de ellenfeleinkét, — hogy azok a paktálás teréről már a tett mezejére látszanak készülni. Mi pedig nyugodtan alszunk.

Ujabbán olvassuk, hogy az az ugynevezett román comité, a mely ugyan se nem állam, se nem nemzet és mégis velünk, mint állammal helyezkedik szembe, a melyet tehát én „nonszensz”-nek tekintek, már annyira megy, hogy az ösmeretes Tisza-féle paktumot nem hogy örömmel készülné fogadni, de még ő akarja visszavetni, mert már Tisza István is — úgy látszik — saját művétől megriadva, Erdély „autonómiájába” nem akar beleegyezni. Nem tudom t. olvasóink tudják-e, hogy mit kell itt értenünk Erdély autonómiája alatt? Azért engedelmökkel itten megmondjuk; hogy az u. n. comité még nem meri, vagy nincs az illető helyről felhatalmazva Erdélynek Romániába való annektálását (csatoltatását) kimondani, tehát ezt csak azzal akarja előkészíteni, hogy Erdély Magyarország testéből kiszakítva, megszűnjék magyar lenni, természetesen egy kis Oláhországot képezzen.

Ezt már — úgy látszik — Tisza István is megengedhetetlennek tartja, mert ő sem érzi magát feljogosítottnak arra, hogy Magyarországot, vagy annak bármely részét, mint ha az ő tulajdona volna, elajándékozhasssa, áruba bocsáthassa, vagy bármely paktálás, vagy alkudozással, bár mi célból, bármily áron alkudozós tárgyává tesse.

Erre magának a monarchia külügyi vezetőségének épen ugy nincsen semmi joga, mint Tisza Istvánnak, mert mikor a mohácsi

vész után nemzetünk önbizalmát veszve, I. Ferdinándot ajándékozta meg a trónnal és koronával oly feltétellel, hogy haderejét a magyar nemzetével egyesítve, Magyarország védelmére a török ellen fordítsa, Ferdinándnak és utódainak sem az egész országot együttesen, sem annak egyes részeit el nem adta, magán tulajdonába és szabad rendelkezésébe nem bocsátotta, de úgy maga I. Ferdinánd, de összes utódai is a koronázási esküben ugyanarra kötelezték magukat, mindig, hogy Magyarország külön állását többi tartományaitól előismerik és tiszteletben tartják, ezen külön állás mai napig is el van ősmerve és fennáll: Magyarország saját területéről és annak egyes részeiről csak Magyarország rendelkezhetik és senki más. Így hát az a comité, az a „nonszensz” egyszerűen halgasson el Erdély autonómiájának álmáról.

Azonban Tisza István vezetése alatt az állam szekere a lejtőn annyira gördült, hogy azt ő már alig lesz képes megállítani, vagy jobb utra fordítani és én valóban aggódom, hogy délkeleti határaink az ágyuk sokkal hamarabb megszólalnak, mint sem ezt álmodjuk; mert ha oláh szomszédjainknak csakugyan szándékukban van a tett mezejére lépni, több mint valószínű, hogy nem szándékuk nekünk időt engedni arra, hogy jól elkészüljünk, de inkább, hogy minket megelőzzenek és meglepszenek. Es ha eddig nem, most már bizonyosan mindenki átlátja, hogy az „egységes magyar állam kiépítéséhez” a magyar nemzeti hadsereg nélkülözhetetlen kellék, hogy saját hadseregünknek okvetlenül lenni kell, hogy e nélkül nem lehetünk.

Mi tehát szeretnénk összes polgártársainknak oda kiáltani: Ébredjünk! Legyünk készen a legnagyobb véságra, legyünk készen arra, hogy — mint 1848-ban volt — most is nemzeti lételünk-ről, állami lételünk-ről lesz kérdés, és ha nem leszünk elhatározva életünk, testi egészségünk, minden földi boldogságunk iránti reményeinket is áldozatul vinni a csataterre és ott helyünket utolsó csepp vérünkig megállani, úgy hazánk, mint a hervadt virág nemzetiségű darabok szerint szét hull,

Magyarország — mint állam — a föld színéről eltűnik s a magyar nemzet is egy kis nemzetiségi töredékké fonyad össze. Készüljünk tehát!

Székely Elek panamá.

A kassai esküdtészi tárgyalás.

Legutóbbi számunkban telefontudósítás alapján már közöltük annak az esküdtészi tárgyalásnak az első mozzanatait, amelyet Székely Elek feljelentése folytán Dr. Buza Barna vádlottal szemben tartottak meg f. hó 21-én a kassai esküdtészi bíróság előtt. Most már részletes tudósítás áll ez ügyben rendelkezésünkre, melyet alább közölünk. Tudósítónk jelentése szerint ez a tárgyalás a frappáns fordulatoknak, a meglepő, mindenkit lenyűgöző bizonyítékoknak egész sorozata volt, amely alkalommal elemi erővel tört elő az állított tények valóságára. Nem az esküdtészeknek egyhangú felmentő verdiktje, nem a felmentő ítélet formailag kötelező ereje volt az, ami ezen a tárgyaláson Székely Eleket valósággal összezúzta, hanem a bizonyítási anyagának elementáris ereje, mely ellenállhatatlanul törte össze Székely Elek minden védekezését.

Magát, a legtárgyalagosabban összeállított tudósítást itt közöljük:

Az esküdtészek megalakulása után Góth elnök felolvasta az inkriminált cikket, amelyért a felelősséget Buza Barna vállalta. Amit a főmagánvádló a cikkben inkriminál az két részből áll. Az első egy negatív tényállás, amely szerint Székely Elek 1904 évben engedélyt kért és kapott a földmívelési minisztériumtól, hogy a város tulajdonát képező s egy 2/25 kat. hold kiterjedésű 80 éves tölgyfaerdőt, melynek kitermelése a rendezes turnus szerint csak 1911-ben következett volna be, kivételesen kitermelhesse. A cikk állítása szerint ezt a területet Székely tényleg kitermelte azonban sem a fával, sem annak értékével soha el nem számolt. A második inkriminált rész annyiból áll, hogy Buza Barna Székelyt panamistának nevezte.

Buza Barna a tárgyaláson vállalkozott a valóság bizonyítására. Kérelmére a bíróság négy irányban rendelt el a valóság bizonyítását és pedig

1. Igaz-e, hogy a kérdéses területről a fát kitermelték és azzal el nem számoltak?

2. Igaz-e az 1904 évben a kormány által a városos küldött, s a szűkösödő kiskaszák segélyezésére szánt 100 mm. kedvezményes áru kukoricából Székely Elek 20 méter-mázsát saját részére vett át?

3. Igaz-e, hogy Székely Elek és Mechner Gyula főispán között 1910 évi képviselőválasztás idején az az erköltselen alku jött létre, hogy Székely, aki közvetlen megelőzően a Justh-párt hívének vallotta magát s a függetlenségi pártkörbe való belépése is jelentkezett, vállalkozott a munkapárti választási küzdelem vezetésére, s ennek ellenében Mechner Gyula megígérte neki, hogy fogymli ügyében az újraválasztási kérelmét pártfogolni fogja.

Igaz-e, hogy 1909 évben Székely Elek a visszaélések egész sorozata miatt lett hivatalvesztésre ítélve.

A bizonyítás tehát a fűggyel kezdődött. Az első tanu Behyna volt, akit a jelzett években a képviselőtestület a kitermelés átértelése ki-küldött. Emlékezete szerint külön területről fát soha nem vett át. 1904 évről szóló átvételi jelentése az iratok között van, azokban csak tüni fáról van szó.

Azután jött Csoltkó ur a jeles városgazda. Vallomása szerint 1908 év végén jelentést tett Székelynek, hogy a városnak nagy épületfa szükséglete van, s miután a városnak van egy-egy erdőrészelete (bizonyos 3/a osztágu 2/25 kat. hold terület) ahol erre alkalmas tölgyfa van, kérjen ennek kitermelésére engedélyt. Mikor az engedélyt megkapták az erdőre kivágatták, s a kitermelést a bibérczi nevű Ronyha hidra beépítette. Ismételt és többszöri elnöki kérdéses után is megmaradt azon állítása mellett, hogy a fa kivételesen kitermelést tölgyfa a bibérczi hidhoz lett beépítve. Erről különben elszámolt a főispán ural, is, midőn ő a Buza Barna feljelentése folytán vizsgálatot tartott. A főispáni vizsgálata be van osztolva a bibérczi hid elkészítéséről szóló eredeti jelentése is, valamint ugyanott iktatta be eredeti feljegyzéseit alapján a kitermelés pontos dátumait is. A kitermelés különben mostani emlékezte szerint is 1904 év elején történt s körülbelül április haváig tartott.

Ezek után az elnök ismerteti a kivételes kitermelésre vonatkozó engedély iratát, valamint a főispáni vizsgálat iratát. Es itt jönnek a meglepetések.

A kitermelés engedélyezése iránt 1903 dec. 19 én Székely Elek a képviselőtestület és a városi tanács meg-

Sátoraljaújhelyben a városi színházban márczius hó 1-én 3 előadásban és 2-án 2 előadásban lesz bemutatva

A K I N E T O F O N

mely nem tévesztendő össze a grammofon rendszerű utáztatokkal, melyeken egyszerre csak egy hang/hallható.

Jegyek előré válthatók a Góldics nővérek dohánnytöszdjében.

Telefonszám 202.

Lapunk mai száma 4 oldal.

kerülésével sajátkezűleg irt referálásában tett a közigazgatási bizottság érdemelt alóslatjának jelentését. Ez az alóslat a kitermelést 1904 ápr. 4-én véleményezte. A miniszter a kitermelést ápr. 26-án engedélyezte.

A főispán vizsgálát alkalmával Csoltók feljegyzései alapján vallja, hogy a kitermelés 1904 febr. 26-tól 1904 márc. 11-ig tartott. A kitermelést a bírói hidhoz építette be. A hid elkészítéséről annak idején jelentést is tett a polgármesternek. Ez a jelentés csatolva van a főispán vizsgálát irataihoz. Az elnök konstatálja, hogy a Csoltók jelentése 1904 febr. 8-án kelt, s ugyanaz nap volt a városi iktatóban iktatva. Tehát három héttel előbb, mint ahogy a fakovigás a Csoltók vallomása szerint megkezdődött, 2 hónappal előbb, mint ahogy az érdemelt alóslat a kitermelést véleményezte, s majdnem 3 hónappal előbb, mint ahogy a miniszter az engedélyt megadta.

Ekként volt már az esküdtbíró-ság előtt kiderítve a tényállás, amiódan Mecner Gyula kihallgatására került a sor.

A fakitermelési ügyről annyit tudok, hogy dr. Buza Barna feljelentést adott be hozzám, amelyben azt állította, hogy bizonyos erdőterületek a fáját 1904 évben kivették s arról el nem számolták. Enn ebben az ügyben vizsgálatot tartottam, s miután mindent a legnagyobb rendben találtam, a feljelentést mint teljesen alaptalan elutasítottam, az eljárást megszüntettem.

Kinos oszond.

Buza Béla védő; Méltóságoknak is akként számoltak el a kitermelést fáról, hogy azt a bírói hidba építették be. Nem vette észre Méltóságod a kezei között levő akták alapján, hogy a bírói hid sokkal előbb elkészült, mint ahogy a kitermelés megkezdődött?

Mecner Gyula e kérdésre felel: nem tud. (Igy tart vizsgálatot a főispán ha valamit nem akar kideríteni!)

Szűllői (vallása: felekezett nélküli) Az 1904 évi anyagszámadásában szerepel 660 folyóméter pallófa mint megieő anyagkészlet. Ez a mennyiség 1905, 1906 években mint megieő készlet kezeltegetett, tévedésből, s csak az 1907 évi számadásban fordult elő az elkönyvelése, hogy egy hidba bepittetett. Hogy ez a mennyiség a kivételesen kitermelést területéről való-e nem tudja. (A főmaganvadás védekezése az, hogy az a kereset mennyiség, amely tévedésből csak 1907 évben lett elszámolva.)

Papp Béla erdőfőmérnök: A kivétel kitermelése engedélyezett terület 2,25 kat. hold volt. Termett pedig ezen 1318 folyó méter gerenda fa. Palló fa egyáltalán nem termeltetett. A kitermelés idejére előadja: Megtörténhetett, hogy a kitermelést megkezdették már a miniszteri engedélyzés előtt is, de semmiestre sem az érdemelt alóslat véleményezése előtt (904 ápr. 4.)

Nyilvánvaló tehát, hogy a fenntebb említett fa nem azonos a kivétel kitermelés fával. Ez elszakadt, ennek sehol nyoma nincs.

Székely azzal is védekezett, hogy ő ez ügyben mit sem tud, ő nem foglalkozott ezekkel az ügyekkel, az erdő nem ő de a városgazda kezele. Ezzel szemben az elnök konstatálja, hogy 1913 dec. 19-án Székely sajátkezűleg intézte el az engedély megadására iránti kérelmet, sajátkezűleg intézett el még másik két aktát 1904 évből, amely erre a kivétel kitermelésre vonatkozott. Ezután jött még egy szencziós valomás:

Némethy Bertalan: 1905 évben a gimnázium tornaterébe vonatkozó aktákat kutatván, ezen akták között idegen aktát találtam. Megősztem mire vonatkoznak, s láttam, hogy 1904 évben a város egy 2 és fél hold területről kivétel engedéllyel tölgyfát vágatott ki, miután sehol nem találtam erre vonatkozó jelentést vagy elszámolást, egy képviselőtestületi ülésen meginterpelláltam az

íránt Székely polgármestert, aki azt mondotta: Ez előttem egy novum, én ilyenről semmit sem tudok! Rendelkezésre bocsajtottam akkor neki a vonatkozó iratok számaint s ő megígérte, hogy utánanéző a dolognak. Azonban soha asután sem tett erről jelentést.

Székelytehát 1905-ben letagadta, hogy valamit is tudna arról a fakitermelésről, amelyet egy évvel előttről sajátkezűleg intézett!

A kukurica.

Jött azután a kukurica ügy, az elnök az iratokból ismerteti a nem vitás tényállást. Székely tényleg 20 nam, kukuricát vett magának abból a 100 nam. mennyiségből, amelyet 1904 évből oly kötelezettséggel vett át a kormánytól, hogy azt a valóban szűkölködők kisgazdák közt és a szűkölséget mérvénhez képest fogja kiosztani. Esután jött Csoltók tanu aki egyuttal a polgármester védekezését is előadta:

Csoltók: Midőn a kukurica megérkezett jelentkezett nem volt, mert a kukurica rossz volt. Vagy 3—4 hélig feküdt a kukurica az ő udvarán, közben a piaci ár annyira lement, hogy, kénytelenek voltak szétosztani, akként, hogy a polgármester is 20 mmászt kapott, nehogy a város nyakán maradjon s a város kárt szenvedjen.

Buza Barna: Méltóztassék elnök az iratokból megállapítani mikor érkezett meg a kukurica és mikor jelentette Csoltók, hogy a szétosztás már befejeződött?

Elnök: A fuvarlevél szerint a kukurica a sauhelyi állomásra 1904 ápr. 19-én érkezett. Csoltók pedig 1904 ápr. 22-én mar jelent, hogy a a kukuricát szétosztotta s a pénzt letétele helyezte. (Lám 3 nap alatt szétkapkodtak a rossz kukuricát, a drága kukuricát.)

Ezzel a tartalmas akkorddal a kukurica ügygyel is készen voltak.

A lélekvasárlás.

Jött azután az alku, vagy a lélekvasár, ahogy dr. Lichtenstein helyesen nevezte el. Első tanu:

Dr. Grósz Dezső 1910 évben a választási mozgalom megindulásakor eszembe jutott, hogy jó volna Székely Eleket meggyerni arra, hogy aktív részt vegyen a választási küzdelem vezetésében. Szóltam küzdelem Székelynek, aki azt mondotta, hogy elvi kifogása nincs ellene. Ugyanezt mondotta a főispán is midőn erről neki említett tettem.

Ugyanazon időben felmerült (?) az a kérdés is, hogy a Székely igazságtalan ítéletét revízió alá kellene venni. Szóltam erről a főispánnak, aki azt mondotta, hogy ha Székelynek bizonyítékai vannak az ártatlansága mellett, ő készséggel pártolni fogja az újrafelvételi ügyét. Mielőtt Székely a munkapárti választás vezetését tényleg átvette volna, az újrafelvételi kérvényt elkészítette s a főispánnak átadta.

Mecner Gyula: Igaz hogy Grosz Dezső ajánlotta neki Székelyt a választás vezetésére, kifogása nem volt ellene. Hogy ugyanekkor Grosz Dezső az újrafelvételi ügyet is emutette volna, arra nem emlékszik.

— Micsoda elzményei vannak a Székely újrafelvételi kérvényének, — kérdi az elnök.

— Kérem ássan, Székely nem tudván megnyugodni az ítéletben, amelyet különösen a családja tartott nehéznek, nehogy a gyerekeinek azt mondhasák, az apátok elcsapott polgármester volt: emiatt mindent elkövetett a revízió érdekében. Úgyvédjével együtt eljött hozzám egy napu és kérte a jöndulatomat. Én azt mondtam minden potgárnak jogában áll ügyének újabb megvizsgálását kérni. Ha van bizonyítéka, próbálja meg. Jöakaaratomat megígértem, mint ez már szokásos.

— Grósz előbb közbenjárt?
— Azt nem tudom, Bugzó pártan ember, csak úgyben jart nálam.
— Az volt a rehabilitáció ára,

hogy a választás vezetését vegye át?
— Egy szót se. Képtelenség volt kikötni. A pártvesztőség választotta meg.

Buza Béla: Volt-e ingerenciája főispán urnak, ki legyen a vezető?

Mecner: Nem volt, sőt mondtam, akaratom ellenére választották meg, mert vehemens embernek tartom.

— Grósz szóba hozta-e hogy Székely vállalná a vezetését?

— Nem emlékszem.

Buza Barna: Igaz-e, hogy főispán ur személyesen adta át a belügyminiszternek az újrafelvételi kérvényt?

Elnök: Erre nem köteles felelni.

Mecner: (hallgat.)

Kincossy Péter gyógyszerész, a függetlenségi párt elnöke elmondotta, hogy 1910. elején, a Ház feloszlása után a függetlenségi pártválasztmányi ülésu egy tag megkérdezte tőle, hogyan léphetne be Székely a pártba. Azt válaszolta, hogy ugymint azú választó két tag ajánlásával. Ráviddel rá gyógyszerteráram előtt Székelyvel találkoztam, aki beszélgetés közben azt mondta nekem: egyetlen gerinces ember van az országban, Justh Gyula és bár őt sem tartja elég radikálisnak, potikajta helyesli és be fog lépni a pártba. Mikor ez történt, a munkapárt mar megalakult, de a választási mozgalom meg nem indult meg. Székely nem lépett be a függetlenségi pártba, sőt a munkapárt választási vezetője lett.

Halász József bankigazgató elmondja, hogy ő volt az, aki Székely belépési szándékát jelezte a pártnak, amint azt fölemagától hallotta.

A fegyelmi ítélet.

Szünet után felolvasták a fegyelmi határozatot, amely Székely Eleket hivatalvesztésre ítélte. Ez a pompás indokolás okirat megdöbent képet ad Székely Elek sorozatos panamáról, köztük kü önösen a vásári helypénzbérelti szerződés meghamisításáról és arról a híres virályértési esetről, amikor Székely haragban volt a császárral. Ezután felolvasták Judásbérelt szerzet revízióvalis ítéletet, amely Székely büntőségét ugyan szinten megállapítja, de ugyanon szerzett munkapárti érdemeinek tekintésével. márcsak 500 korona pénzbírságra ítéli el. Igaz ugyan, hogy ez az ítélet is jónak lája hangoztatni, hogy Székely a várossal szemben támasztható mindenemü igényéről, sőt még nyugdíjgyenéről is lemond. Kiünne eből az iratból az is, hogy Buza Barna újabb fegyelmi vétségeket is jelentett be, de ezeket még csak tárgyalás alá sem vették.

Ezzel a bizonyítási eljárás befejezést nyert.

Megszövegezték a kérdéseket amelyek közül a főkérdés a rágal-mazásra, a kisegítő kérdés a becsületéértésre vonatkozott és mindkét kérdésbe bele volt foglalva a büntetenséget biztosító valódiság bizonyítása.

A vadsbeszéd.

Lichtenstein Jenő dr. mondotta el ezután vadsbeszédét, amelynek hosszada:massagát csak a helyes mérséklet ellensúlyozta. Ugy akarta feltüntetni ezt a pert, mintha Buza és Székely állandó élet-halálharcnak egy jelenete lenne. Majd azt fejtegette, hogy Székely királysértési politikai ballépése az oka mindennek. Megpróbálkozott azzal is, hogy a konkrét vádak élet lempitsa és a bizonyítás nagy sikerét íerontsa, de természetesen minden eredmény nélkül. Végül arra hivatkozott, hogy Székely a polgármesteri székbe visszahelyezésével megkapta az elégtételt, de ezenfelül a polgárbíráktól is elégtételt kért.

A védőbeszéd.

Buza Béla dr. mindvégig higagát, viasgos okfejtésű védőbeszédet mondott, amelyből ahol kellett

a meggyőződés heve sugárzott elő — En azt a küzdelmet, amely ennek a pörnek a háttere — így kezdte — a nagy országos küzdelem egy kis helyi képménc látom. Közéleti és közigazgatási visszalépek ostorozásáról van szó itten, olyan visszaélésekről, amelynek típusát az ország közéletében láthatuk. Ki kell lépni a provinciális keretből, hogy összehasonlítsokat tehessünk. Ha a magyar közélet és államigazgatás viszonyait tekintjük, meg kell döbbsennünk a feneketlen romlottságon. Az állami üzletek kötésénél a közhivatali teendők intézésénél a bűnök sorozatos képe tárul elénk. Mi küzdünk, dolgozunk, szegénységben élünk és ezalatt káprázatos üszszetek gurulnak szét az országban. Es hozzá lehet jutni. Nem kell hozzá semmi, csak protekió és leha erkölcs.

Az elnök itt a perrand 319. szakaszára való hivatkozással félbeszakította.

Buza Béla dr. ráter a bizonyítás anyagára és magával ragadó szabotossággal reprodukálta tárgyalás kiemelkedő részleteit.

A fakivágási ügyben a vád belesett a maga kelepécsébe. Mág se tudunk ennek a fának egy darabjáról sem. 1904. február 3-án jelentette Csoltók, hogy kész a hid és a kitermelés fa ide van bepittve. A főispán előtt pedig azt mondta, hogy a kivágatást február 26-tól március 14-ig végezték. — Szóval három héttel később termelte ki azt a fát, amelyet állítása szerint a hidba bepittetett. De egyéb bajok is vannak. Csoltók jelentésében 688 folyóméterről van szó; Papp Béla szakértő 318 folyóméter kitermeléséről tud. Hová lett a többi fe? De tovább megyek. Nem is lehetett azonos a bepittetett fa a kitermelést fával, mert gerendafát termelték, a hidba pedig padlófa van bepittve. Székely azt mondja, hogy az egészről mitsem tud. A főmaganvadás védekezése meg van cáfolva, hiszen kiderült, hogy ennek az ügynek az aktáit sajátkezűleg intézte. De 1905-ben Némethy is meginterpellálta. Akkor is azt mondta, hogy novum előtte az egész, de meg fogja vizsgálni. Konstatálja, hogy soha ezt az ügyet meg nem vizsgálta Székely. Nem hiszi, hogy ez feledékenységűből történt volna, hiszen Székely maga intézte az aktákat. De szabálytalanság volt az is, hogy Székely a maga nevében fordult a miniszterhez a kitermelési engedélyért és a képviselőtestületnek nem jelentette be.

Ami a lélekvasár ügyét illeti, forma szerint a legkevésbé, de lényegileg ez van a legjobban bizonyítva. Mindenki tudja, hogy a főispán diszkrét ügyeket nem intéztanak előtt. Az bizonyos, hogy ellenséges viszony volt köztük. Miért került fel éppen ekkor a revízió? Hogy miért, azt megmondja az eredmény. Vállalkozott a választás vezetésére, és teljes sikerrel járt és az újrafelvétel is sikerrel járt. De ott a további eredmény is. Visszaültették a polgármesteri székbe. Hogy ez miképpen történt, nehéz erősebb szavak nélkül elmondani. Egy ember ült a polgármesteri székben. El kellett távolítani. A főispán fegyelmi uton felfüggesztette, azután behelyettesítette Székelyt. Az alku tehát teljesen ismeretes előttünk. Ha Székely tényleg munkapárti lett volna, enyhébb megbírálás alá esnék az ügy. Csak hogy a Khuen-kormány megalakulása után Székely függetlenségi párti volt és a pártba is be akart lépni.

A kukurica ügyben teljesen sikerült a bizonyítás. Székely azzal védekezett, hogy a drága és rossz kukuricát senki átvonni nem akarta. Bajosan hiszem, hogy az ilyen kukuricát három nap alatt szedjék. A polgármesternek egy szemet sem lett volna szabad ebből a kukuricából elvinni, hiszen kötelezőnyrt irt alá, hogy csak arra szoruló gazdáknak adhatja el. Ha nem akarták megvenni, csak feltérjesztést kellett

Sok az utazó.

Az uhelyi kereskedők kára.

Több kereskedő panasszal fordult hozzánk, hogy Sátoraljaujhelyt újabban egyre több és több utazó keresi fel és pedig nemcsak azoknak a nagykereskedőknek az utazói, akik angrós üzletek részére a tovább eladó kereskedő cégek rendeléseit vessik fel, hanem számos olyan utazó is keresi fel városunkat, akik a magár sokhoz látogatnak el s ki-tűnő rábeszélő képességükkel a legkülönbözőbb árukat varják a közönség nyakába.

En természetesen jelentékeny károkat okoz a sátoraljaujhelyi kereskedőknek, mert így az utazók által eladott áruk közt igen sok van olyan, amelyeket különben a közönség a helybeli üzletekben szereznene be.

En is egyik oka, hogy Sátoraljaujhelyben nem halad az ipar és a kereskedelem s ezzel együtt nem vagyonsodik az egész város.

Nálunk még abból a kisidegenforgalomból, mely tényleg észlelhető, nemhogy haszna volna a városnak, sőt egyenesen kára van, mert ami idegenforgalmunk, jórészt a már fentebb említett utazókból áll elő, akik nemcsak a kereskedőket és iparosokat látogatják meg, hanem a magánházakat is és évente nagymennyiségű szövetet, rövid árut, ruhamezt, papírárut, háztartási cikkeket és sok más olyan dolgot adnak el, amelyek mind megbízható uhelyi cégeknek is beszerezhetőek volna.

A mellett a közönségnek nincs hasznára a hazalás, mert nem csak hogy ocsóbb pénzen nem szerzi be így az árukat, de igen gyakran sejtetést, rosszat kap s gyaran vásá-

rol külföldi árut is, holott sokkal jobb hazai gyártmánnyal is kielégíthető szükségletét.

Maga a törvényhozás is megtiltotta már az ilyen hálalást, de ezér és egy módja van a törvény kijátszásának. Az idegen cégek körlevelekben hívják fel a közönséget, hogy ő maga hívja fel a levélben ehhez utazók leküldésére, sőt az okes szükséges nyomtatványokat is a közönség rendelkezésére bocsátják.

Az is elég gyakori eset azonban, hogy az utazók nem respektálva a törvény rendelkezéseit, minden megbízás nélkül, a maguk szakállára tessznek gyűjtő körutakat, mert, úgyis tudják, hogy nincs mitől tartaniok, hiszen kellőképen ellenőrizni őket igazán bajos, de legtöbbször nem is fektetnek ilyesmire súlyt az illetékes hatóságok.

Epen azért itt is felhívjuk erre a tényre figyelmüket, hogy a helybeli iparosok és kereskedők érdekeit a jövőben hathatósanabbán védelmeszék.

Szerkesztő:

Dr. KÁRPÁTHY LÁSZLO

Szerkesztésért felelős:

A SZERKESZTŐSÉG.

Kiadótulajdonos:

LANDESMANN MIKSA

3043912 sz.

Árverésel hirdetményi kivonat.

A gálzsécsi kir. járásbíróság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi hogy Schwaroz Ignác végrehajtónak Jencsik András végrehajtást szenvadó elleni 2000 korona tőke-

követelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a sátoraljaujhelyi kir. törvényszék a gálzsécsi kir. járásbíróság területén levő Zebegnyő községben fekvő a I. a zebegnyői 27 tkv.-ben A. I. 1-2 sor. 287, 271 hrsz. felvett ingatlanoknak a 934.44 és 78 sorszámszerint Jencsik András nevében álló 1/66 jutalékára a 915. a özvegyei haszonélvezeti jog fenntartásával 322 kor. kikiáltási árban.

II., a zebegnyői 76 sz. tkönyvben A. I. sor 236 hrsz. a. felvett ingatlanok a 15 és 13 sor sz. szerint Jencsik András nevében álló 12/216-od jutalékára C. 1 alatti özvegyei haszonélvezeti jog fenntartásával 121 korona kikiáltási árban;

III. zebegnyői 134 számú tkönyvben A. I. 1 sor 248 hrsz. alatt felvett ingatlanok a B. 11 és 19 sor sz. a. Jencsik András nevében álló 5/144 jutalékára a C. 2. alatti özvegyei haszonélvezeti jog fenntartásával 41 korona kikiáltási árban.

IV., a zebegnyői 171 sz. tkönyvben A. I. 1 sor 246 hrsz. a. felvett ingatlanok a B. 9 és 17 sor sz. a. Jencsik András nevében álló 2/32 jutalékára C. 6 a özvegyei haszonélvezeti jog fenntartásával 62 korona kikiáltási árban.

V., a zebegnyői 207 sz. tkönyvben A. I. 2 sor 224-232/a hrsz. a. felvett ingatlanok a B. 13, 21 és 24 sor sz. a. Jencsik András nevében álló 3/80 jutalékára a C. 9 özvegyei haszonélvezeti jog fenntartásával 116 kor. kikiáltási árban; s végül

VI., a zebegnyői 213 sz. tkönyvben A. I. 1 sor 224-232/b. hrsz. a. felvett ingatlanok a B. 11 és 19 sorsz. a. Jencsik András nevében álló 2/80 jutalékára a C. 1 a özvegyei haszonélvezeti jog fenntartásával az árverést 124 korona ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingat-

lanok az 1914. évi március hó 9 napján délelőtt 10 órában Zebegnyő község hátsánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási ár hétharmadánál alacsonyabb áron az árverésen el nem adhatók.

Árverésen szándékosok tartosnak az ingatlanok becsárának 10 százalékát vagyis 32 kor. 20 fillér 12 kor. 10 fillér, 4 kor. 10 fillér, 2 kor. 20 fillér, 11 kor. 60 fillér és 16 kor. 40 fillért készpénzben, vagy az 1881. LX. törvényekik 42 §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3933 sz. alatt kelt igazságügyminisiteri rendelet 8 §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezes letenni, avagy az 1881. LX. t.-oz. 17. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezésről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Gálzsécsen, a kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóságnál 1913 évi dec. hó 23 napján.

Irányi, s. k., jbiró

HAASIMRE

Hamburg, Lindenstr. 1. a. II.

ajánlja kiváló minőségű teát, póstán szállítva, bér és vámmentesen a következő árakban:

Orosz kev. illatos, könnyű tea K. 4.60

Angol kev. zamatos uzsonna K. 5.—

Five o'clock az igazi five

o'clock tea K. 5.60

„Mandarin“ különlegesség K. 6.—

Árak fontonkint.

Képviselek (vidékre) kerestetnek

„KEGYELET“

temetkezési vállalat Sátoraljaujhely.

A gyászoló közönség szives tudomására hozza, hogy elvállal mindenféle temetéseket, vidéken is és pedig a legegyszerűbbtől a legdiszesebb kivitelig.

Miután a város tulajdonát képező halottas kocsikat kivontam a forgalomból a saját új halottas kocsijaim díjait a mai naptól kezdve következőképpen állapítottam meg.

Egyszerű halottas kocsi 2 lóval 5 korona.

Diszesebb „ „ 2 „ 10 korona.

Diszesebb „ „ 4 „ 15 korona.

Üveges dísz „ „ 2 „ 16 korona.

„ „ „ 4 „ 20 korona.

Halottaokocsi gyermekek részére 4 és 6 korona.

Ravatalozásért és kiszolgáltatért külön díjat nem számítok fel. Érckoporsókat 1 öles nagyságban 50 koronától, ércutánzott díszes fakoporsókat 1 öles nagyságban már 20 koronától feljebb tartok raktáron. Kiszolgáltat, a 16 év óta már megszokott pontossággal történik.

Sürgőnyczim:

„KEGYELET“ Sátoraljaujhely.

Telefon: 59 szám.

Kiváló tisztelettel

„KEGYELET“

temetkezési vállalat SÁTORALJAUJHELY.